

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év november hó 13. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt **az I. rendű vádlott és társai** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2008. április 23. napján kelt 9.B.838/2006/49. számú ítéletét a II. rendű, a III. rendű és a IV. rendű vádlott tekintetében **helybenhagyja**.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 15.000 (tizenötezer) forint bűnügyi költségből a II. rendű vádlott 7.500 (hétezer-ötszáz) forintot, a III. rendű vádlott 3.900 (háromezer-kilencszáz) forintot és a IV. rendű vádlott 3.600 (háromezer-hatszáz) forintot köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2008. április 23. napján kelt 9.B.838/2006/49. számú ítéletével a **II.r. vádlott** bűnösségét 2 rb. testi sértés büntettének kísérletében - amelyek közül 1 rb. a Btk. 170.§ (1) bekezdés és (5) bekezdés első fordulata, 1 rb. a (2) bekezdése szerint minősül, ez utóbbi esetben társtettesként - állapította meg és ezért őt 2 év 8 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte;

a **III.r. és a IV.r. vádlott** bűnösségét 2 rb. társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérletében [Btk. 170.§ (1) és (2) bekezdés] és 1 rb. társtettesként elkövetett garázdaság büntetében [Btk. 271.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés a/ pont] állapította meg és ezért őket egyenként 50 napi fizikai munkakörben letöltendő közérdekű munkára ítélte.

Az első fokú ítélet rendelkezett még elkobzásról, bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és megsemmisítéséről, továbbá a bűnügyi költség viselésével kapcsolatban is.

Az ítéletet az első fokon eljáró **ügyész** valamennyi vádlott vonatkozásában tudomásul vette, a **II.r. vádlott és védője** enyhítésért, a **III.r. vádlott és védője**, valamint a **IV.r. vádlott és védője** felmentésért terjesztette elő perorvoslatát.

A Fővárosi Bíróság ítélete az **I.r. vádlott** vonatkozásában kihirdetésekor **jogerőre emelkedett**.

A **Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség** a BF.248/2005/4. számú átiratában - képviselője a nyilvános ülésen nem vett részt - az első fokú bíróság által a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállást és a vádlottak bűnösségének megállapítását megalapozottnak tartotta, valamint egyetértett a cselekmények jogi minősítésével is, ezért mindhárom érintett vádlott esetében az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A **II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen** a büntetés enyhítése végett bejelentett fellebbezését változatlanul fenntartotta. Álláspontja szerint az első fokú ítéletben megállapított tényállás szerint a sértettek kezdeményezték a verekedést, a **II.r. vádlott** szándéka nem életveszélyes sérülés okozására irányult. Az ítéletben felsorolt enyhítő körülmények - a cselekmények kísérleti szakban rekedése, az időmúlás, a sértetti közrehatás és a **II.r. vádlott** kiskorú gyermekes állapota - súlyának figyelembevételével a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

A **III.r. vádlott védője a nyilvános ülésen** fellebbezését ugyancsak fenntartva a **III.r. vádlott** bizonyítottság hiánya miatti felmentését kérte. Részletesen kifejtett álláspontja szerint a **III.r. vádlott** - ahogy vallomásában is elmondta - az italboltban jelen volt, de már a verekedés előtt távozott onnan. Nem sikerült olyan szemtanút felkutatni az eljárás során, aki pontosan nyilatkozni tudott volna arról, hogy a **III.r. vádlott** melyik sértettet milyen módon bántalmazta, a 13 éves tanú ellentmondásos vallomása nem alkalmas, a védő szerint, a tényállás megállapításához.

A **IV.r. vádlott védője a nyilvános ülésen** a felmentés iránti fellebbezését fenntartotta, mert álláspontja szerint a bírósági eljárásban nem találtak közvetlen terhelő tanút, ugyanis, akik korábban ilyen jellegű vallomást tettek, valamennyien visszavonták azt. A védő által kifejtettek szerint az első fokú bíróság ugyanakkor megindokolta, hogy az 1-es tanú vallomásai közül miért a nyomozati vallomást tette a tényállás alapjává, ezért másodlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt.

A **III.r. vádlott az utolsó szó jogán** továbbra is azt hangoztatta, hogy nem követett el bűncselekményt.

A **II.r. és a IV.r. vádlott** szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, de a Be. 362.§ (3) bekezdése alapján a fenti vádlottak távollétében a nyilvános ülés megtartható volt, mert meghallgatásuk nem volt szükséges, és a fellebbezés elbírálható volt a jelenlétük nélkül is.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlotti és védői perorvoslatok folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság kiemelkedő alapossággal és részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást. Annak során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva, hiánytalanul teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét, feltárta és megvizsgálta a bizonyítékok teljes körét. A rendelkezésére álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve gondosan mérlegelte, és e tevékenységéről részletesen számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak. Az első fokú ítélet indokolása mindenre kiterjedő, logikus és nem ellentétes az iratok tartalmával sem.

Az első fokú bíróság kellő részletességgel foglalkozott a vádlottak vallomásával, akik az eljárás során következetesen azt állították, hogy a sértettek bántalmazásában nem vettek részt.

A sértettek egyaránt úgy nyilatkoztak az eljárás során, hogy nem tudták ki bántalmazta őket, mert az első ütések után, amelyeket hátulról kaptak, rögtön elvesztették az eszméletüket. Az italtolt csaposa szintén nem tudott beszámolni a verekedés mozzanatairól, mert mire neki szóltak, már csak a két sérült volt a helyszínen.

Az 1-es tanú volt az, aki 14 éves kora ellenére a nyomozás során részletesen elmondta tanúvallomásában, hogy melyik vádlott milyen eszközzel és milyen módon bántalmazta a sértetteket. Vallomásaiban a tanú a vádlottakat gúnynevükön nevezte meg, majd a felismerés során azonosította is őket. Az általa látottakról a tanú beszámolt ismerőseinek is.

A bírósági eljárásban az 1-es tanú vallomását visszavonta, illetve a nyomozó hatóság által elkövetett eljárási szabálysértésre is hivatkozott. A Fővárosi Bíróság meggyőző indokolással vezette le, hogy a tanúnak a nyomozás során tett vallomása felhasználható, illetve ez az a bizonyíték, amely alapján az ítéleti tényállás aggálytalanul megállapítható.

A bizonyítékok okszerű mérlegelése után tehát a Fővárosi Bíróság a vádlottak védekezését elvetette és az ítéleti tényállást döntően az 1-es tanú nyomozati vallomásai alapján állapította meg, amelyet egyéb bizonyítékok is, a tanúk vallomása, amelyekben közvetett tanúként az 1-es tanúnak a vádlottakat terhelő vallomását erősítik meg, az orvosszakértői vélemény valamint okirati bizonyítékok is - alátámasztanak.

Az ítéltábla ugyanakkor a tényállást a Be. 352.§ (1) bekezdésének a/ pontjára hivatkozással az iratok alapján az alábbiak szerint pontosítja és kiegészíti:

Az 5. oldalon a IV.r. vádlott személyi körülményei között helyesbíti, hogy a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 3.B.XX.915/1998/56. számú ítélete 1999. **április 22.** napján emelkedett jogerőre.

A 6. oldal harmadik bekezdését kiegészíti azzal, hogy „a többi szűrés kis erejű volt”. (az igazságügyi orvosszakértői véleménye alapján.)

Az ekként pontosított tényállás minden vonatkozásban megalapozott és miután az elsőfokú bíróság eleget tett a törvényben írt indokolási kötelezettségének, ezért az irányadó volt a fellebbezési eljárásban.

Erre tekintettel a felmentésre irányuló védelmi fellebbezések - amelyek tartalmuk szerint a tényállás megállapítását és a bizonyítékok mérlegelését támadják - nem voltak elfogadhatóak.

A vádlottak bűnösségét a Fővárosi Bíróság okszerűen állapította meg, és valamennyiük esetében a cselekmények minősítése is megfelel a Btk. rendelkezéseinek, az ítélet járulékos rendelkezései ugyancsak törvényesek.

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő körülményeket az első fokú bíróság helyesen sorolta fel.

A Fővárosi Bíróság által alkalmazott joghátrány arányban áll az érintett vádlottak által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával és az egyéb bűnösségi körülményekkel, annak enyhítése sem a II.r., sem a III.r., sem a IV.r. vádlott esetében nem indokolt.

Az ítélőtábla ezért a Fővárosi Bíróság ítéletét a II.r., a III.r., és a IV.r. vádlott vonatkozásában a Be. 371.§ (1) és (4) bekezdése értelmében - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2008. évi november hó 13. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rédei Géza s.k.
előadó bíró

Dr. Révész Tamásné s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 9.B.838/2006/49. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 2.Bf.189/2008/7. számú végzése folytán a II.r., a III.r. és a IV.r. vádlott tekintetében 2008. november 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2008. év november hó 13. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Ónodi Gáborné
bíróági ügyintéző